

عنوان مقاله:

نگاهی مقایسه‌ای به آزادی در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و پاکستان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شبه قاره، دوره 13، شماره 40 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

میثم احمدی - دانشجوی دکتری فقه و مبانی حقوق دانشگاه تهران

نادر مختاری - استادیار گروه فقه و مبانی حقوق دانشگاه سیستان و بلوچستان (نویسنده مسئول)

زهرا مرزیه - کارشناس ارشد گروه فقه و مبانی حقوق دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

این نوشتار به روش تحلیل مقایسه‌ای در صدد پاسخ‌گویی به این سوال است که وجوه افتراق و اشتراک آزادی در قانون اساسی ایران و پاکستان کدام است؟ بپتردید قانون اساسی هر کشور مهمترین سند راهبردی و سند شناسایی آرمانها و ارزشهای هر کشور و مهمترین مرجع برای شناخت اصول اساسی کشورها میباشد. در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و پاکستان به آزادی به مثابه یک حق فطری بسیار اهمیت داده شده است و آزادیها و حدود آن را به طور دقیق بیان نموده است. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و پاکستان اشتراکات فراوانی در زمینه آزادی دارند، این اشتراکات عبارتند از: آزادی احزاب و جمعیتها، آزادی تشکیل اجتماعات و راهپیماییها، آزادی در انتخاب شغل، آزادیهای مربوط به اقلیتهای مذهبی، آزادی مربوط به اقوام و قبایل، آزادی عقیده، آزادی مطبوعات، آزادی فرق اسلامی. نتیجه بدست آمده از این پژوهش آن که هر دو کشور جمهوری اسلامی ایران و پاکستان در خصوص آزادی و حدود و ثغور آن بسیار نزدیک به هم هستند و ریشه این تشابه، تاثیر هر دو کشور از مبانی اسلامی و جایگاه مهم مبانی اسلام در اعتقادات هر دو کشور میباشد.

کلمات کلیدی:

قانون اساسی، آزادی، پاکستان، ایران، اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1222122>

